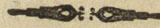

— Туй като извика аэнианинтъ стремително искочи отъ колонадата, претъпи прага на къщата и тичаше по улицытъ съ голѣмы но невѣрны крачки, тупаше са насамъ натамъ безъ да престава да говори. Звѣздытъ блѣстяхъ на небето. Като огънь горѣше въ жилытъ му небесното либиче, защото виното на Диомеда само замаа може бы дѣйствието. Жителитъ на Помпея навикнхлы на пощнытъ бакханалиц, отстранявахъ са отъ пята му като са смѣяхъ и шегувахъ: Тъ си предполагахъ че въ тѣзи минута той е обладанъ отъ матната пара на Бакха, но който бы съгледалъ лицето на злочастыя настрахнхлъ бы отъ ужасъ и смѣхътъ бы замръзнхлъ на устата му. Главъ мнхж покрай къщата на Иона, стигнхж въ единъ попустъ пѣтъ и влѣзе въ лѣса на цибѣла, дѣто Апикидъ и Олноевъ бѣхъ са стоворили да са срѣшнхжтъ.

ГЛАВА 6.

Сцена която съдържа разны лица на драмата.

Ръкъшып, които текжтъ отдѣлены, стичатъ са на сжщото дѣно

Арбакъ отъ нетърпѣніе да са научи да ли Юлія е запопла у врачныи му съперникъ съ коварното му пвтіе и какво е было слѣдствието, рѣши са привечеръ да отиде въ къщата на Диомеда, за да испълни любопытното си желаніе. Обычай тогасъ имахъ мжжъетъ да носжтъ съ себе си стилетъ който употребявахъ и като оржжіе, и като орждіе за писма. Съсъ такъвзи стилетъ Кассій прободи Цезаря въ сената. Съ такъвзи слѣдователно стилетъ снабденъ Арбакъ остави дома си и отиде къмъ лѣтната къща на Диомеда като помагаше съ тояга на слабытъ си еще крака; надѣждата за отмъстяванъето и пълнытъ му познанія въ лѣкарството помагашъ на естественно крѣпкото му тѣлосложеніе.

О колко свѣтлината на луната е прекрасна въ южнытъ страны! Тамъ ношъта са мѣнува съ деня штоо едвамъ гы дѣля зора. За едикъ минута синевата на небето става малко възстемна, и сжщо такъвъ цвѣтъ са отразява на блѣскавата до тогасъ повърхность на водытъ, сѣнкытъ са растилать на сѣкждѣ и едва навивать свѣтлината, и подиръ туй безчетно множество блѣскавы звѣзды са поевяватъ на небесныя сводъ, луната са подава, и ношъта са намѣстя въ свѣто-рѣщото си пазовище.